

Fotograma del curtmetratge "Naturaleza Muerta". Carolina Astudillo, 2018.

Negacions, sacralitzacions i banalitzacions de l'Holocaust

Programació del Dia Internacional en Record de les Víctimes de l'Holocaust 2019

Dimecres 23 de gener de 2019
Museu d'Història de Barcelona
Sala Martí l'Humà, 18'30h

Negacions, sacralitzacions i banalitzacions de l'Holocaust

Conferència a càrrec de Valentina Pisanty i projecció del documental de ficció "Naturaleza Muerta", de Carolina Astudillo, amb la presència de la directora

La negació és un dispositiu retòric dotat d'una lògica interna, un repertori de motius recurrents i un arsenal de tècniques argumentatives dissenyades per semblar dubtes sobre la realitat de l'extermini nazi. Però un dispositiu retòric no actua en un buit. No existiria, si no en les ments i discursos d'un nombre limitat de persones, sense una audiència receptiva, sense un sistema cultural disposat a donar-li la benvinguda, només per culpar-lo o censurar-lo. (Pisanty, [Négationnisme et concurrence des victimes](#))

Valentina Pisanty (Universitat de Bèrgam, Itàlia) és una reconeguda semiòloga especialitzada en estudis sobre la negació de l'Holocaust i el racisme. Convidada per l'EUROM, Pisanty presentarà la conferència "*Negacions, sacralitzacions i banalitzacions de l'Holocaust*" al Museu d'Història de Barcelona el dia 23 de gener de 2019. L'activitat forma part de la programació del Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust, promoguda pel Comissionat de Programes de Memòria de l'Ajuntament de Barcelona.

La conferència serà seguida de l'estrena del documental de ficció ***Naturaleza Muerta***, un curtmetratge de Carolina Astudillo. La producció del 2018 posa de relleu la relació entre la moral i la supervivència en temps de guerra, prenent com a punt de partida la descripció freudiana del sinistre (*unheimlich*), una vivència contradictòria on el cas estrany se'ns presenta com conegut i el conegut es torna estrany. En aquesta ocasió, la directora també exposarà el projecte del seu nou llargmetratge, ***Canción a una dama en la sombra***. En fase de post-producció, el film pren la forma d'una coral grega per relatar històries de dones durant la Guerra Civil i la Segona Guerra Mundial.

Activitat gratuïta, però cal inscriure's prèviament en el següent enllaç:
<http://eepurl.com/gbOQcz>

PROGRAMA

18h30 – 18h45

Benvinguda institucional amb Jordi Guixé i Coromines (EUROM) i Joan Roca (MUHBA)

18h45 – 19h45

Conferència: Negacions, sacralitzacions i banalitzacions de l'Holocaust

Valentina Pisanty, Semiòloga, professora de semiologia a la Universitat de Bèrgam.

Estudiosa del negacionisme de l'Holocaust i del racisme, [Valentina Pisanty](#) és coordinadora editorial d'[Accepting Diversity](#), un manual interactiu sobre la tolerància nascut d'un projecte d'Umberto Eco, Furio Colombo i Jacques Le Goff i de l'Académie Universelle des Cultures. Ha escrit assajos sobre semiòtica interpretativa, sobre el conte de fades, sobre el discurs polític, sobre la retòrica del racisme i sobre la memòria. Entre les seves publicacions destaquen *Lectura del conte de fades* (Bompiani 1993), *Semiòtica i interpretació* (amb Roberto Pellerey, Bompiani, 2004), *La defensa de la raça: Antologia 1938-1943* (Bompiani, 2006), *Semiòtica* (amb Alessandro Zijno, McGraw-Hill, 2010), *Abús de memòria* (Bruno Mondadori, 2012) i *La qüestió irritante de les cambres de gas: la lògica del negacionisme* (Bompiani, 1998, edició revisada i ampliada, 2014).

19h45 – 20h30

Estrena del curtmetratge documental de ficció *Naturaleza Muerta*, i presentació del projecte de llargmetratge *Canción a una dama en la sombra*, amb la presència de la directora **Carolina Astudillo**

Carolina Astudillo Muñoz (Santiago de Xile) és realitzadora, investigadora i docent. Ha desenvolupat el seu treball en la investigació, la creació documental i l'escriptura, tenint com a eix articulador les dones i la memòria històrica. El seu primer llargmetratge, *El gran vuelo* (2014), va obtenir la Biznaga de Plata al Millor Documental al Festival de Màlaga (2015); el Premi Ferotge Porta Fosca al Millor Documental, atorgat per l'Associació d'Informadors Cinematogràfics d'Espanya (AICE); els premis al Millor Migmtratge Documental en Abastos; Millor Muntatge en Sole Luna Doc Film Festival i Millor Documental a Som Cinema. Per aquesta obra, la directora va ser triada Millor Realitzadora per l'Associació de Dones Cineastes i de Mitjans Audiovisuals (CIM). El seu segon llargmetratge, *Ainhoa, yo no soy esta* (2018) novament va obtenir la Biznaga de Plata al Millor Documental al Festival de Màlaga (2018) i el Premi al Millor So i una Menció Especial del Jurat en DocumentaMadrid (2018). Des 2016 és membre de l'Acadèmia d'Arts i de les Ciències Cinematogràfiques d'Espanya (AACCE).

Naturaleza Muerta (Espanya, 2018 / 05:35 min. / Color) és un docu-ficció que posa de relleu la relació entre la moral i la supervivència en temps de guerra. Freud va descriure al sinistre (*unheimlich*) com una vivència contradictòria on el cas estrany se'ns presenta com conegut i el conegut es torna estrany. Una néta descobreix que el passat de la seva àvia era molt diferent al que li havien explicat. Serà que en temps de guerra la moral queda supeditada a la supervivència?

Guió i direcció:

Carolina Astudillo Muñoz

Productora: ALMU

Muntatge: José Nicolás / Carolina
Astudillo Muñoz

Música: Tempe Hernández

Veu: Martha Fessehatzion

Edició de so: Alejandra Molina

So: Andrés Lizana

Arxiu: ALMU

Canción a una dama en la sombra (Espanya, 2019 / 70 min. / Color)

Després de lluitar amb els republicans durant la Guerra Civil Espanyola, un home s'exilia a França. La seva dona l'espera en un poble català al costat dels seus fills. A aquesta Penèlope no li rondan pretendents, ni roman a casa teixint durant el dia i desteixint a les nits. Ella ha començat a treballar en una fàbrica per tirar la seva família endavant. Són temps d'escassetat, inflació i atur. Ell l'escriu nombroses cartes. Ella les llegeix als seus fills a la llum de les espelmes.

Amb l'esclat de la Segona Guerra Mundial, ell s'uneix a les companyies de treball franceses. L'avanç nazi suposa la captura de milers de presoners, la destinació final seran els camps d'extermini.

Els anys passen i ell no torna a casa. La seva dona ha deixat de rebre les seves cartes i no sap què va poder passar.

Una coral grega va relatant històries d'altres dones que, com la protagonista, van iniciar una nova vida quan va començar la guerra. Penèlopes que no van sucumbir a la trampa del teler i a l'espera impassible.

Guió i direcció: Carolina Astudillo Muñoz

Productora: Carolina Astudillo Muñoz / Wendy Espinal

Muntatge: Ana Pfaff

Ajudant de muntatge: José Nicolás

Edició de so: Alejandra Molina

Amb el suport de la Filmoteca de Catalunya, Mentoring L'Alternativa, Eurom i ALMU.